

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacramentum Ordinis

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, 1694

Caput III. Explicatur, quinam Ordines dicantur Sacri, & utrum omnes sint
Sacramenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42240

8 De Essentialibus

Hinc non
rectè infer-
retur esse
plures
Ordines
quam se-
ptem.

nem Christi. Quæ ratio si te
fortè convincat, non idcirco
contra cõmunem usum dicas
plures esse Ordines quàm se-
ptem. Nam Ordines qui pro-
miscuè & ordinariè conferri
solent, non sunt nisi septem:
& de his, ut rectè notavit Fill.
sermo esse solet, quando dici-
mus septem esse Ordines. Epi-
scopatus enim non promiscuè
& ordinariè, sed admodum
paucis & rarè conferri solet.

CAPVT III.

*Explicatur, quinam Ordines
dicantur Sacri, & utrum om-
nes sint Sacramenta.*

OMnes quidem Ordines
sunt Sacri & ad cultum
divinum deputati; tres tamen
Majores dicuntur ab Ecclesiâ
Sacri ob annexum votum so-
lemne castitatis, per quod su-
scipientes plenius & perfectius
consecrantur Deo; nominan-
tur autem Majores, quia
Majo-

Majorem præ Minoribus tribuunt potestatem v. g. celebrandi Missam, propinquius ministrandi Sacerdoti, dum celebrat solemniter, qualem non habent Minoristæ, id est constituti in Minoribus.

Utrum autem quatuor Minores sint verè Sacramenta. De hoc Authores inter se disputant, quorum alii cum Kôn., Fill, &c. id asserunt, quia per illos Ordinatus constituitur in certo gradu Ecclesiæ, & sortitur specialem potestatem circa Eucharistiã: alii cum Vasq. Negant esse Sacramenta, sed volunt esse Sacramentalia, id est, ritus quosdam Sacros imitantes naturam Sacramentorum, non à Christo, sed ab Ecclesia per modum præviæ dispositionis ad Ordines Majores institutos, quibus nulla vis inest conferendi gratiam ex opere operato: impetrant tamen homini per preces & vota Ecclesiæ, quæ Deo semper grata

Majores Ordines quare nominentur Sacri & cur Majores.

Quatuor Minores secundum quosdam sunt Sacramenta. Secundum alios Sacramentalia.

& accepta est, specialia Dei auxilia five actuales gratias, quibus homo adjutus à peccatis mundetur, virtutibus augeatur, &c. qui tamen effectus non semper certi & infalibiles sunt, cum de hoc nullam specialem Dei promissionem habeamus. Ratio horum Authorum est, quia tres Ordines Majores appellantur ab Ecclesiâ Sacri ad distinctionem Ordinum Minorum; adeoque hi soli ex sensu Ecclesiæ videntur esse Sacramenta. Et in hanc posteriorem sententiam inclinat Less. *in 3 part de sacris Ordin. Cap. 14. Dub. 14.* dum ait Ecclesiam procuraturam esse, ut initiandi Minoribus præmitterent Confessionem Sacramentalem, si ipsa censeret illa esse vera Sacramenta. De Subdiaconatu & Diaconatu juxta majorem Theologorum partem præsertim recentiorum vix dubitari potest, quin sint vera Sacramenta; ita ut Vasq. *Disp. 238. Cap. 2.* scribat sibi videri,

deri, id non posse negari absque errore in fide, eo quod Trid. Sess. 25 Can. 6. definiat esse in Ecclesia Hierarchiam constantem Episcopis, Presbyteris & Ministris, ubi nomine Ministrorum saltem designantur Diaconi, & ad mentem Fill. *Tract. 2. de Ord. Cap. 1.* probabilissime Subdiaconi ob votum castitatis utriusque Ordini æqualiter annexū. Quod autem Diaconi Act. 6. legantur deputati ad Ministerium Mensæ, id non de profana tantum, ut contendunt hæretici, sed sacrâ quoque & Eucharisticâ, intelligi debet, prout multi sancti Patres hunc locū exponunt. Vide Fill. l. c. Nam ad solum Ministerium Mensæ profanæ utpote abjectum & humile, necesse non erat, ut Apostoli orantes manus ipsis imponerent, quod ibidem factum legimus. Sacerdotium esse verum Sacramentum fide divinâ tenendum est, cum Trid. Sess. 14 Can. 4. definiat

De tribus Majoribus dubitari non potest, quin sint Sacramenta.

per Ordinationem Presbyteri communicari Spiritum sanctum & characterem imprimi. Adde quod in Concil. Trid. Sess. 23. Cap. 3. Ordo dicatur verè ac propriè Sacramentum, hoc autem vel intelligendum est de omnibus Ordinibus vel saltem de Ordine Sacerdotali, utpote omnium præstâtissimo. Qui juxta communioem & probabiliorem sententiam dixerit singulos jam nominatos Ordines esse vera Sacramenta, non idcirco admitteat esse in Ecclesia plura quam septem Sacramenta, quia singuli jam dicti Ordines constituent unum Sacramentum Ordinis. Nam licet singuli physicè inter se differant, moraliter tamen & in ratione Sacramenti sunt unum quid, unitate scilicet finis seu attributionis. Omnes enim referuntur ad unum eundemque finem, id est, Eucharistiam rite administrandam, & per respectum ad hunc finem omnes simul

Singuli Ordines non constituent singula Sacramenta, sed omnes simul sumpti unum Sacramentum Ordinis.

simul sumpti, sunt unum Sa-
cramentum completum.

CAPVT IV.

*Quid sit prima Tonsura, &
qualia Privilegia Cleri-
co tribuat.*

Prima Tonsura non est Or-
do, quia non confert spi-
ritualem potestatem, quid-
quam agendi circa Euchari-
stiam in Sacrificio; sed tantum
transfert hominem à statu sæ-
culari ad clericalem, non secus
ac tonsura & habitus religio-
sus transfert hominem à statu
sæculari ad religiosum. Nam
eo ipso, dum ab Episcopo ton-
detur, & superpelliceo veluti
habitu clericali induitur, fit
Clericus, id est, fit de sorte &
hæreditate Domini, ad cuius
cultum specialiter deputatur,
adeoque aptus ad recipien-
dum beneficium Ecclesiasti-
cum, & suscipiendos jam di-
ctos Ordines, simulque capax

Prima Ton-
sura est dis-
positio ad
factos Or-
dines, non
autem Or-
do facit è
Laico Cler-
icum, red-
dit aptum
ad benefi-
cium, item
capacem
Privilegio-
rum Cano-
nis & Fori.

A 7 [privi-